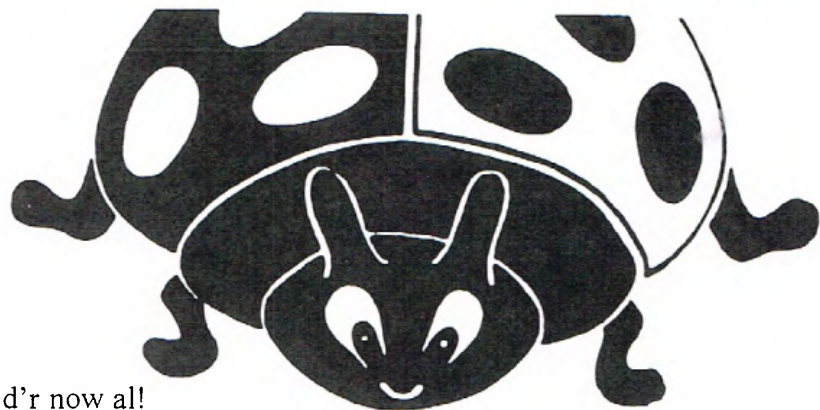

't Herenhoentien

BESTE KIENDER!

In et veurige Herenhoentien schreven we dat et volgende kraantien begin april verschiene zol. Now, jim zien et wel, daor klopt niks van, want et is d'r now al!

Dat komt omdat we aenlik toch zin hadden om weer een speciaal Herenhoentien veur de Paosken te maeken. Butendat komt et 'zommernommer' begin juni al uut, omdat de grote vekaansie vroeg vaalt. Dus vandaor, zie?

Dat dit Herenhoentien mit de Paosken te maeken het, zien jim vanzels wel an de veurkaante van et kraantien! Mar ok alle vier inlegvellen hebben d'r mit te maeken. Saskia het een prachtig memoryspullegien veur jim tekend, dat jim zels eerst kleuren kunnen. Aj'm dat daon hebben, kuj'm de plaeties uutknippen en et spullegien speulen. Et vierde inlegvel is hielemaole prachtig. Daor staon vier tekenings op die jim ok kleuren en uutknippen moeten. Aj'm dan de tekenings dubbelvoren, kuj'm d'r een rietien tusenstoppen. Zo kuj'm mit de paoskedaegen prachtig versierde rieties bruken. Jim kun vot-en-daolik an de slag, want Saskia het op dat vierde inlegvel al vast een rietien plakt!

Aachterop et kraantien staot een paoskespullegien. Jim zien daor acht piekies, tel ze mar es! Van die acht piekies bin d'r de hieltied tweeje die bi'j mekeer heuren. Kun jim ze vienen?

In de midden van et kraantien staot vanzels weer een verhael over Piepmoes. Waor et over gaot? Now, luuster of lees mar gauw... Tot de volgende keer!

't Herenhoentien is veural bedoeld veur groep 1, 2, 3 en 4 van et basisonderwies. Et verschiene vier keer in et jaor.

PIEPMOES NAOR DE DOKTER

(Een veurleesverhael van Sietske Bloemhoff)

Et is begin meert. Over een posien is et al weer Paosken. ‘Wat gaot de tied toch hadde,’ daenkt Piepmoes. De moes scharrelt wat bi’j huus omme en bekikt zien plaanties in de tuun. Een schoffien leden laggen d’r hier nog bulten sni’j en now spruut alles al weer uut. ‘k Mag werempel wel es even op de kelinder kieken,’ mompelt de moes. ‘Et is misschien al gauw Paosken en dan moe’n we wél een paoskebulte hebben!’ Piepmoes lopt gauw zien huus in en zicht dat et mit een peer weken al zoveer is! ‘k Mag vot-en-daolik wel bi’j iederiene langes,’ bedaenkt Piepmoes. ‘We moe’n mar zo gauw meugelik an et togen mit takken. Dan kun we van ‘t jaor een hiele hoge bulte maeken. ’k Heb d’r allemachies vule nocht an!’

Piepmoes vraagt eerst zien buurman de molle. Now, die wil wel helpen, mar hi’j wil eerst al zien mollebulten even bi’j daele. Die bin van ‘t winter wat inzakt, en ze moe’n weer wat omhogens vrot wodden. Dan gaot Piepmoes naor de voegels. Die willen ok allegere wel helpen. ‘Mar we kun niet alle daegen, heur Piepmoes,’ zeggen ze. ‘We moe’n oonze nussies ok weer wat in odder maeken. Et is dommiet zo meie, en dan leggen we oonze eigies!’ Dat kan Piepmoes vanzels best begriepen.

Naodat hi’j een posien mit de voegels praot het, gaot et moesien verder. Hi’j gaot naor Diedel en Daweltien, jim weten wel, zien beide honnevrunden. Piepmoes heurt ze al van verens. Tjongejonge, wat zollen die beide toch uitvoeren, ze hébben een kebaol! As Piepmoes bi’j de Lende ankomt, zicht hi’j wel wat ze an et doen binnen. Diedel en Daweltien perberen ombeurten over de Lende henne te springen. De moes zicht krek dat Diedel een hiele grote anloop nemt, en dan een hiele grote sprong. Allieend komt hi’j krek niet an de aandere kaant van de Lende. Nee, Diedel springt midden in et waeter. Hoestend en proestend scharrelt hi’j tegen de kaant op. Daweltien hét me een wille, za’k jim vertellen. Diedel schuddet him intussen uut. ‘Now ieje weer, Daweltien! Kieken hoe veer ie kommen!’ Now, Daweltien komt ok al niet vule verder. Hi’j plonst ok an de kop toe in de Lende. Gierende van et lachen klautert hi’j ok tegen de kaant op. De beide honnen schudden heur nog es even lekker uut. ‘Harrekrastes,’ heuren ze inienend iene piepen, ‘wat doen jim now?’ ‘Werachies, daor hej’ Piepmoes,’ schrikt Diedel. ‘Och heden, en hi’j is dweildeurnat.’ ‘Hoe kan dat now, Piepmoes,’ vraagt Daweltien een betien onneuzel. ‘Ik heb nooit zien dat ie ók in de Lende sprongen!’ ‘Nee,’ prottelt Piepmoes een betien. ‘Tuurlik spring ik niet in de Lende. Jim maeken mi’j kletsnat, mit jim geschudder, koekebakkers daj’ m binnen!’ Intied het et moesien him al mit een dreuge toppe grös wat ofdreugd. ‘Now ja,’ zegt hi’j dan, ‘ik bin ok al haost dreuge. Mar luuster es even naor mien plannegien...’

Diedel en Daweltien willen mitien mit de paoskebulte beginnen. ‘Wi’j kun van ‘t zommer nog vaeke genoeg bi’j de Lende speulen,’ vienen ze. En zo lopen de drie kammeraoden naor de kaampe laand, daor de bulte kommen moet. ‘De bulte moet niet te dichte bi’j de bos,’ waarschouwt de moes, ‘die moet niet in de braand vliegen.’

As ze een mooi plakkien vunnen hebben, beginnen Piepmoes en de honnen drok mit takken uut de bos te slepen. Nao een posien ligt d’r al een hiel bultien. ‘Nog een peer toeken, jonges,’ ropt Piepmoes tegen de beide honnen, ‘en dan holen we d’r mit op. D’r kommen nog wel meer daegen, we bin al een hiel aende. Ik hael even die mooie daorginderd bi’j de slootswal op.’ As Piepmoes bi’j zien toeke is, zicht hi’j dat et wel een hiele groten iene is. Mar de moes begint drok te slepen. Dan bedaenkt hi’j wat. ‘A’k de takke now over de sloot smiet, hoe’k lang zo veer niet,’ daenkt hi’j hadde-op. Piepmoes tilt de takke op en zal him in ienkeer naor de ere kaant van de sloot gooien. Zal..., want et lokt him niet. Temeensen... De takke komt wel haost an de ere kaante, mar Piepmoes blijft d’r zels an haaken en roegelt zo de sloot in... Hi’j piept et uut van de schrik... ‘Piep, piep, help, hellup,’ raost hi’j zo hadde as hi’j kan. ‘Piep, piep, help, hellup...’

Gelukkig heuren Diedel en Daweltien him en vliegen zo hadde as ze kunnen naor de aarme moes toe. ‘Och heden, Piepmoes,’ roepen ze. ‘Wat is d’r toch gebeurd, wat hej’ toch daon! Kom, we zullen je gauw uut de sloot haelen.’ Mit ‘n beidend perberen de honnen et ongelokkige moesien uut de sloot te

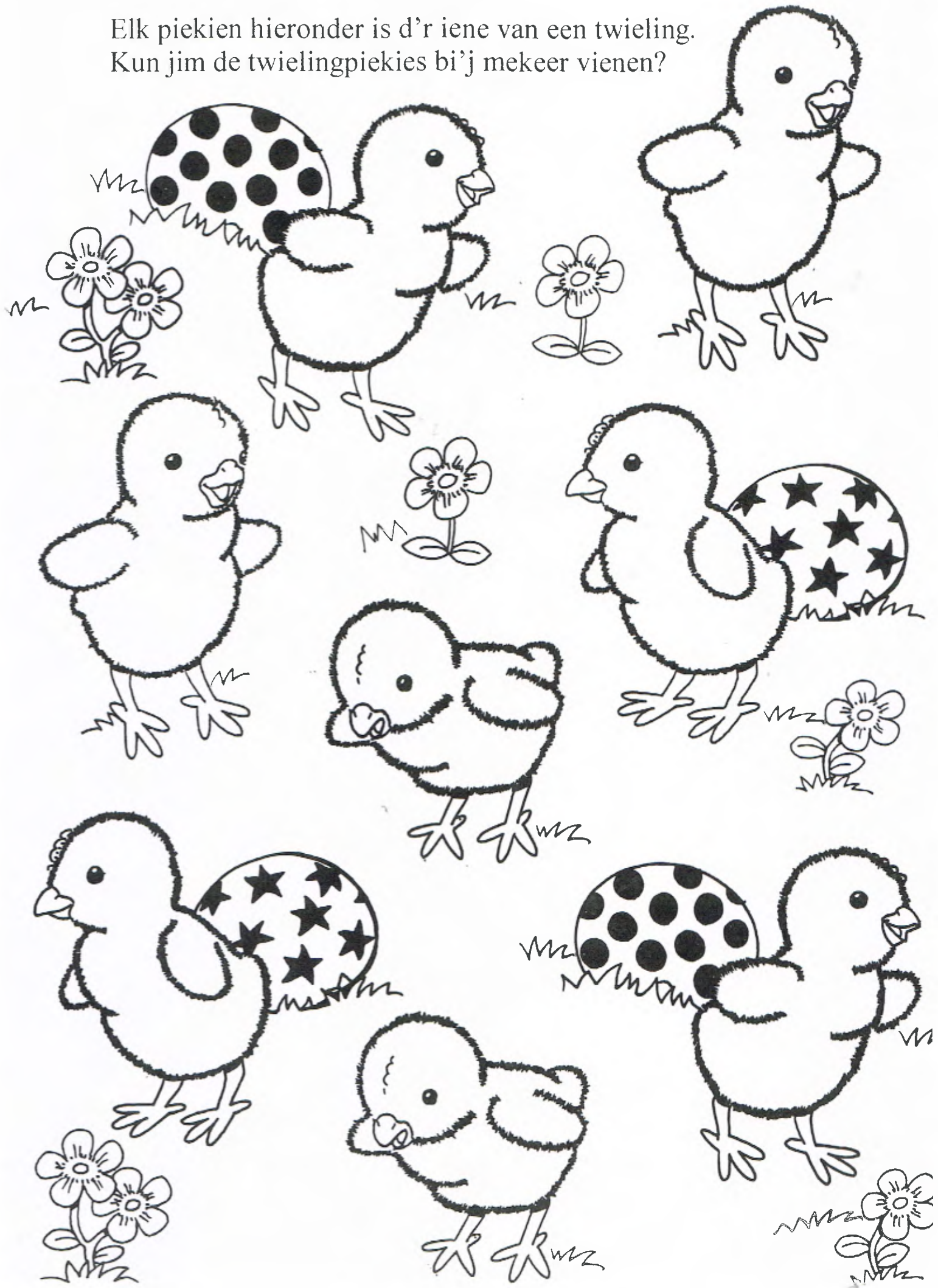
haelen. Et liekt niet zo best! Piepmoes kimmeneert alderheiselik over zien iene potien. As hi'j staon gaon zal, wil dat niet. Hi'j goelt et uut, zoe'n piene dot et him. 'Dit liekt niet zo best, Daweltien,' zegt Diedel. 'Piepmoes kon zien potien wel stokkend hebben. We moe'n mar even naor de dokter.' Diedel tilt Piepmoes op de rogge van Daweltien en daor gaon ze. Diedel hooft Piepmoes vaaste, zodat hi'j niet valen kan. Ondertied troost hi'j zien kleine vruntien.

As ze bi'j de dokter kommen, onderzocht die et potien hiel goed. Gelokkig vaalt et allegere een betien mit, mar Piepmoes moet wel een posien rustig an. Diedel en Daweltien beloven om alle daegen even langes te kommen. 'En je ere vrunden kommen vast ok wel,' mienen ze. Mar Piepmoes begint te goelen. 'Et komt allegere wel weer goed, heur,' troosten de beide honnen, 'dat het de dokter ja zels zegd.' 'Ja, mar daarom goel ik niet,' snokt et moesien. 'Hoe komt et now mit de paoskebulte, wie maekt die now klaor?' As de honnen beloven, dat zi'j tegere mit de ere beesten uut de bos veur de paoskebulte zorgen zullen, kan et moesien al weer een betien lachen. En as de dokter zegt dat Piepmoes echt wel naor et paoskevuur kan, fleurt hi'j hielendal op.

Op de aovend van paoskemaendag haelen de honnen Piepmoes bi'j huus weg en gaon naor de paoskebulte. Piepmoes zet grote ogen op as hi'j die zicht. Wát een grote bulte, hi'j wet niet wat hi'j zicht. Alle vrunden uut de bos zitten om de bulte henne en bin bliede as ze Piepmoes weer zien. 'De katten,' schrikt Piepmoes inienend, 'waor bin de katten. Ik kan ja hielendal nog niet hadde lopen, as die now argens op de loer zitten, wat moe'k dan..?' Now, ok dáor hebben de ere dieren an docht. Ze beginnen allegere te lachen. 'Zit daor mar niet over in, Piepmoes,' zeggen ze. 'Van de katten hebben we vandaege gien last.' Piepmoes snapt d'r niks van. 'Luuster mar, dan zullen we jow dat vertellen,' zegt de gelegouw. 'Et roodbossien en de doeve hebben de katten mooi te vieter had. Et roodbossien had nog een stokkien keze liggen en het daor een hiel dun draotien deur henne daon. An de ere kaante hul hi'j et draotien in zien snaeveltien vaaste. Doe is hi'j mit et draotien en et stokkien keze vlak veur de katten vliegen gaon. Now, die reuken dat stokkien keze vanzels en wollen et pakken. Mar krek as ze et haost hadden, vleug et roodbossien een aentien veerder. De katten begrepen d'r niks van en wodden de hiel tied verniendiger. Ze hadden ok hielendal niet meer in de gaten waor ze leupen. Et roodbossien vleug zo stiekem et hokke in dat op et hoekien laand veer van de boerderi'j staot, jim weten wel. Doe de katten in et hokke zatten leut hi'j et stokkien keze valen en vleug hadde deur et raempien van et hokke weer naor buten. Doe hi'j buten was dee hi'j dat gauw dichte. Intied had de doeve die de hiel tied vlak aachter de katten vleug, de deure al hadde dichte smeten. Dus van Klaos en Miep hebben we gien last. Die zitten lekker in et hokke opsleuten. As de boer ze morgen nog niet vunnen het, laoten we ze weer lopen, heur, mar veur iene naacht zitten ze daor goed!'

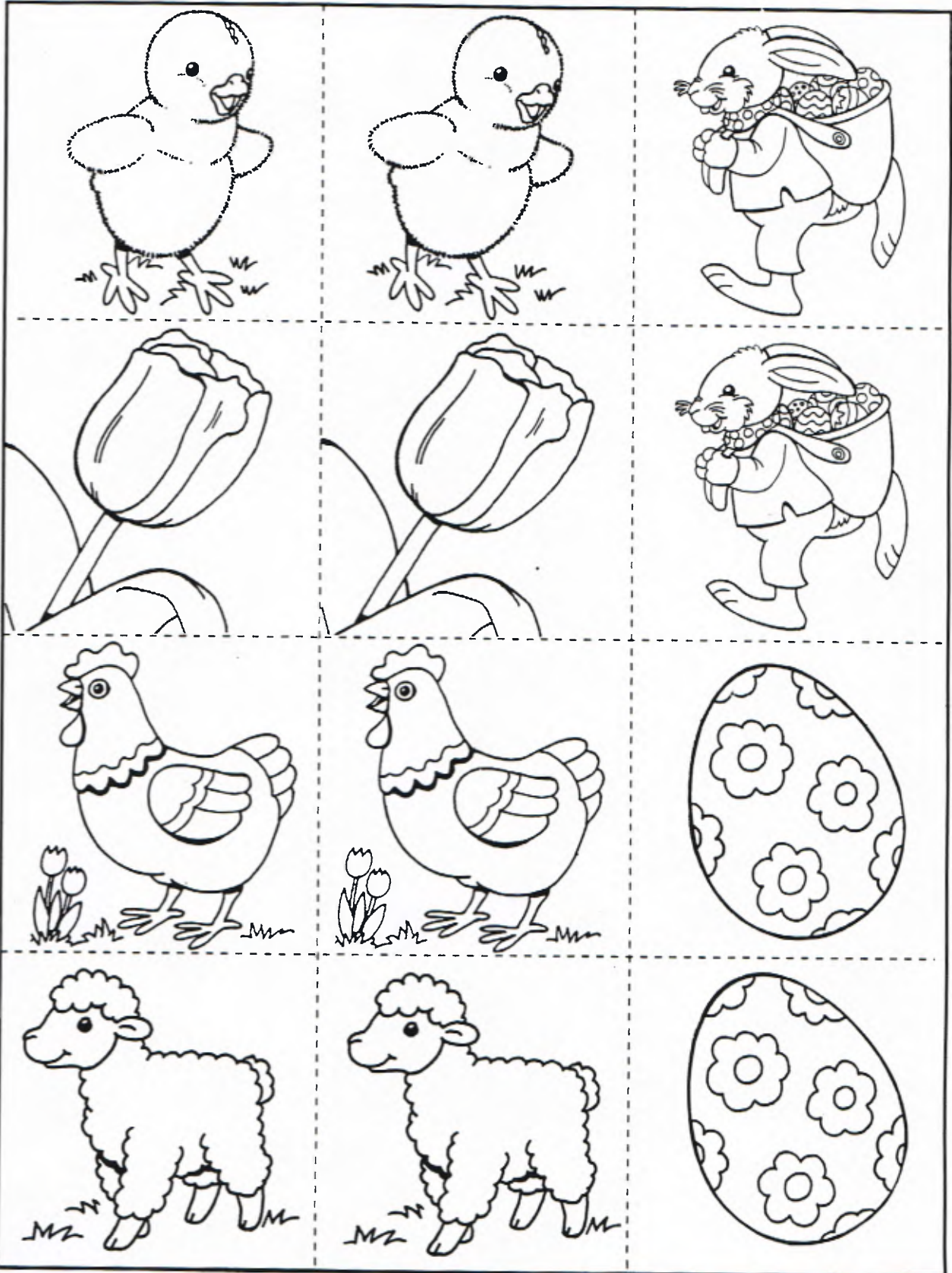
Now, Piepmoes kan d'r wel omme lachen vanzels, dat snappen jim wel. Zo kun hi'j en zien vrunden mooi van et paoskevuur genieten, zonder dat ze last van de katten hebben. En omdat hi'j zoe'n pech mit zien potien het, mag Piepmoes de bulte in de braand stikken!

Elk piekien hieronder is d'r iene van een twieling.
Kun jim de twielingpiekies bi'j mekeer vienen?

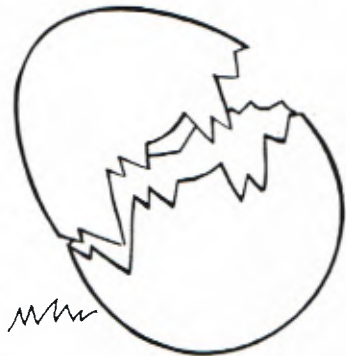
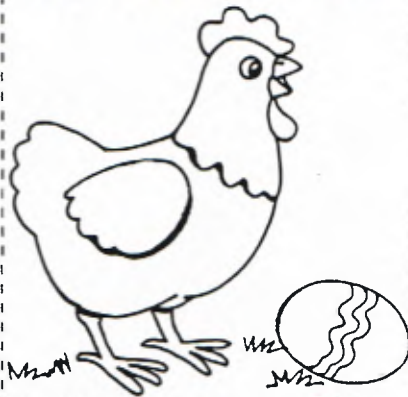
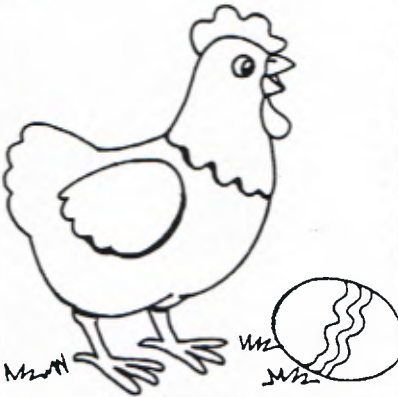
Raad de kaorties

Kleuren, uutknippen, omkeerd daeleleggen en de goeie kaorties bij mekeer zuken.

Raad de kaorties

Kleuren, uitknippen, omkeerd daelegen en de goeie kaorties bij mekeer zuken.

Raad de kaorties

Kleuren, uutknippen, omkeerd daeleleggen en de goeie kaorties bi'j mekeer zuken.

Rietesdieren mit rieties

Kleuren, uitknippen, volen en rietien d'r tussen plakken.

Besies uitknippen en dubbelvolen. Allierend de kop insmeren mit liem en een rietien d'r tussen plakken.

Je kun et besien now mit zien haanties an de raand van een glas hangen.

